

Amin Michel

Projectleider van Kies Roze in Groen

Hij ontwikkelt en begeleidt activiteiten om seksuele diversiteit in het groene onderwijs extra kansen en ruimte te geven.

door de bril van

Iedereen kijkt met andere ogen naar Kies Kleur in Groen. Soms geeft het opzetten van een andere bril ineens een hele andere, ruime blik. In 'Door de bril van' kijken we door de ogen van één van onze lezers naar het project.

'Nederland lijkt een paradijs voor mensen met een minder gangbare seksuele voorkeur. Sommige buitenstaanders denken misschien dat lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen, transgenders en personen met een intersekse conditie* (LHBTI'ers) nooit meer worden gediscrimineerd. Onder meer door de Gay Pride lijken Nederlanders een andere seksuele voorkeur als normaal te accepteren.

TEKST: GERRIT STRIJBIS
FOTOGRAFIE: MARION KLERKEN

Op veel scholen werken docenten met een andere geartheid en ook leerlingen durven voor hun seksuele voorkeur uit te komen. Deze ontwikkelingen duiden op een verbeterde positie van LHBTI'ers. Maar we zijn er nog niet. Tussen de roze wolken drijven nog wel enkele donkere exemplaren. Het onderzoek 'Gewoon Anders' van het Sociaal

'We gedogen nu mensen met een andere seksuele voorkeur'

Cultureel Planbureau (SCP) laat zien dat middelbare scholen geen veilige plekken zijn voor homojongeren. Veel van hen hebben depressieve klachten: 1 op de

7 meisjes en 1 op de 8 jongens. De helft van de homojongeren denkt wel eens aan zelfmoord. Daarnaast kan een deel van de homoseksuele docenten en leerlingen nog steeds niet zichzelf zijn. Ongewenste grappen, scheldpartijen, vervelend en soms zelfs agressief gedrag maken dit onmogelijk. Ook komt het nog altijd voor dat heteroseksuelen hun leeftijdsgenoten met een andere geartheid doelbewust buitensluiten of domweg negeren.

In het groene onderwijs krijgen veel homoseksuele collega's en leerlingen de waardering en behandeling die ze verdienen. Op een aantal scholen werken docenten en leerlingen samen in Gay-Straight-Allianties om de volledige acceptatie van seksuele diversiteit te bevorderen. Ook individuele steunbetuigingen geven moed. Zo zag de directeur van een

christelijke scholengemeenschap het als zijn christenplicht de ruimte en een veilige atmosfeer te creëren voor collega's en leerlingen met een andere seksuele oriëntatie en genderidentiteit.

Maar er blijven nog voldoende uitdagingen. Op sommige scholen blijven de ontwikkelingen nog achter door onwetendheid, passiviteit of handelingsverlegenheid. Uiteindelijk hopen we op een klimaat waarbij groene scholen en bedrijven LHBTI'ers niet alleen gedogen, maar ook omarmen. Een personeelsbeleid waarbij huidskleur, geslacht, seksuele voorkeur en genderidentiteit geen rol meer spelen in de omgang tussen mensen. Pas dan komt ook het roze talent in een docentenruimte, klas of bedrijf werkelijk tot zijn recht.' ■

* Mensen met een intersekse conditie hebben geslachtkenmerken van zowel man als vrouw.